

Posudek

na diplomovou práci J. Jáče

„Veřejná správa železniční dopravy, změny v právní úpravě“

Předkládaná práce si dává za cíl věnovat se vnitrostátní právní úpravě železniční dopravy s akcentem na to, jakým způsobem je tato právní úprava v posledních desetiletích ovlivňována evropským unijním právem, konkrétně jednotlivými (doposud celkem třemi vlnami liberalizace). Práce má celkem 100 stran psaného textu, je členěna do čtyř částí, přičemž první představuje historický exkurs, druhá poskytuje přehled o evropském kontextu liberalizace železniční dopravy v rámci unijních právních předpisů, třetí se věnuje české vnitrostátní právní úpravě a čtvrtá problematice zajišťování veřejné služby v přepravě cestujících. Závěr autor věnuje nejenom zhodnocení procesu liberalizace železniční dopravy, ale i aktuálním návrhům co se týče čtvrtého „liberalizačního“ balíčku, připravovaného Evropskou komisí.

Na úvod bych chtěl uvést skutečnost, že na práci oceňuji především její unijní rozměr. Práce boří mýty o správním právu jako o výlučně vnitrostátní záležitosti a *vice versa* o právu unijním jako o právu výlučně nadnárodním. Je jenom málo diplomantů, kteří dokážou tak precizně skloubit a propojit právní závazky plynoucí z práva unijního a jejich reflexi ve vnitrostátním právním řádu. Na práci je dále zapotřebí ocenit skutečnost, že staví nejenom na solidních teoretických základech, ale spojuje je i s praktickými zkušenostmi autora. Autor si zvolil nelehké téma, které má nejenom teoretické, ale i dalekosáhlé praktické konsekvence, reflektující komplikované prolínání jednotlivých pozitivních právních úprav a to jak z oblasti práva veřejného, tak i práva soukromého (srov. např. zdařilou část čtvrtou o zajišťování veřejných služeb). Je ovšem vidět, že ani tato komplexní problematika není pro autora nepřekonatelnou překážkou, naopak, je možné konstatovat, že se s ní ve své práci zdařile vypořádal.

První, poměrně stručná část práce, je věnována historickému exkursu. Autor v ní poukazuje na vývoj železniční dopravy ve světě v na našem území a podává přehled jednotlivých vývojových etap této dopravní technologie.

Druhá část se věnuje pramenům evropského unijního práva. Zde se autor věnuje nejprve těm pramenům primárního práva, které mají relevanci pro právní úpravu železniční dopravy, dále pak jednotlivým etapám sekundární legislativy, tj. „prvnímu“, „druhému“ a „třetímu“ liberalizačnímu balíčku. Vysvětluje zde základní nástroje, kterými chce unijní právo zavést režim hospodářské soutěže do sektoru, pro který je typický přirozený monopol a podává výklad o obsahu a funkcích těchto nástrojů. Pozornost věnuje i Evropské železniční agentuře, která je jednou z evropských regulačních agentur, zřízených za účelem provádění a koordinace evropských politik. Zde je možné připomenout, že autor neopomíjí ani aktuální legislativní návrhy, vypracované Evropskou komisí, které reflektuje v závěru své práce.

Třetí část se věnuje právní úpravě a výkonu státní správy v oblasti železniční dopravy v českém právu. Autor zde analyzuje jednotlivé klíčové instituty platné právní úpravy, jakými jsou vlastník a provozovatel dráhy, dopravce, drážní úřad atd. Dále se věnuje jednotlivým

vykonavatelům státní správy v této oblasti, analyzuje jejich pravomoci a jejich vzájemné vztahy.

Čtvrtá část je věnována právní úpravě zajišťování veřejné služby ve vnitrostátním právu. Autor se zde věnuje úkolům jednotlivých zainteresovaných subjektů, stejně jako soukromoprávním aspektům této problematiky. Reflexe soukromoprávních aspektů tématu je zdařilá a její zpracování je možné ocenit.

Je možné konstatovat, že autorovi předkládané práce se podařilo zdařile skloubit teoretické zázemí s praktickými znalostmi jednotlivých aspektů analyzované materie. Autor si zvolil docela komplikovanou materii, ve které se prolíná ne zcela přehledná právní úprava vnitrostátní s právní úpravou unijní. Pro nezasvěceného by se tato kombinace mohla stát nepřekonatelnou překážkou. Autor ovšem zadaný úkol zvládl výtečně. Jeho argumentace je racionální a objektivní. V jednotlivých pasážích nechybí i odkazy na existující judikaturu. Autor také pečlivě pracuje s tuzemskou odbornou literaturou ke zvolenému tématu.

Ve vztahu k obhajobě práce navrhuji, aby se autor vyjádřil k následujícím otázkám:

- Jaký je postoj autora k perspektivám dalšího vývoje analyzované problematiky v rámci práva unijního? Bude se prosazovat spíše tendence k další liberalizaci, nebo naopak tendence opačné?
- Jaký je vztah Evropské železniční agentury k vnitrostátním správním orgánům? Může se jednat o zárodek unijního správního orgánu?

Téma, které si autor zvolil, je relativně náročné. Autor se s ním ovšem vypořádal výtečně a proto – s výhradou průběhu obhajoby – navrhuji hodnocení „**výborně**“.

V Praze, dne 23. 1. 2014

.....

JUDr. J. Handrlica, Ph.D.